

ת"פ 48453/10/15 - מדינת ישראל נגד אורפז ביטון - קבוע ליום 21.2.17, כפיר בדש

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 48453-10-15 מדינת ישראל נ' ביטון
ואח'
13 פברואר 2017

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. אורפז ביטון - קבוע ליום 21.2.17
2. כפיר בדש

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל

מטעם הנאשם 2: בעצמו וב"כ עו"ד יובל זולטי

גזר דין

לנאשם מס' 2

מבוא:

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות שעניינן **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
2. על פי הנתען בכתב האישום, בתאריך 19.10.15, בסמוך לשעה 21:30, הבחינו השוטרים עמית חזן (להלן: "**עמית**") וריכאד אנעים (להלן: "**ריכאד**") בנאשם ובאורפז ביטון (להלן: "**אורפז**"), רכובים על קטנוע ומגיעים סמוך לביתו של ניסים קרלמיקר בשכונת אליהו בבית שאן, על מנת לרכוש סמים מסוכנים. בהגיעם למקום נכנסה אורפז לבניין האמור, ואילו הנאשם המתין לה בסמוך לכניסה. כעבור כשלוש דקות חזרה אורפז והצטרפה אל הנאשם, לאחר שרכשה סם מסוכן מסוג חשיש. השוטרים עמית וריכאד ניגשו אל השניים על מנת לבדוקם. עת הבחינו הנאשם ואורפז בשוטרים, השליכה אורפז מידה את מנת הסם. עמית וריכאד הזדהו בפני השניים כשוטרים והשוטר עמית הודיע לנאשם כי הוא מעוכב. אז, החלה אורפז להתפרע במקום.
3. עת ניסה השוטר עמית לאזוק את הנאשם בידיו, לאחר שהודיע לו על מעצרו, ניסתה אורפז לתקוף את עמית על מנת לסכל מעצרו של הנאשם ואף איימה עליו. בהמשך לאמור, איים אף הנאשם על השוטר עמית באומרו

עמוד 1

לו: "הזהר שאני לא אתהפך עליך וכניס לך קסדה לראש" (השגיאות במקור), תוך שהוא נצמד אליו ואוחז בידו קסדה כמי שאומר לחבט בשוטר עמית, ובכוונה להפחידו. בהמשך, קילל הנאשם את השוטר עמית באומרו לו: "אתה שוטר מניאק, אני שם על כולם זין".

תסקיר שירות המבחן :

4. מן התסקיר שהתקבל בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 23, רווק, סיים 12 שנות לימוד, ועובד באבטחה בקיבוץ עין הנציב. לנאשם הרשעות קודמות בגין איומים, פציעה, תקיפה סתם, פציעה כשהעברין מזוין, ותקיפה סתם על ידי שניים או יותר. לחובתו אף מאסר מותנה בר הפעלה מתיק 62223-12-14 (בית משפט השלום בטבריה). בהתייחסו לעבירות בהן הורשע, מסר הנאשם כי אורפז (הנאשמת 1) הינה בת זוגו לשעבר. ביום האירוע הסיע אותה, לבקשתה, לרחוב בו התרחש האירוע. הנאשם טען כי המתין לאורפז וכי לא ידע שהיא רכשה סמים. הנאשם הודה כי בעת מעצרו תקף מילולית וקילל שוטרים, אך הכחיש כי איים עליהם. הנאשם הביע צער וחרטה על מעורבותו באירוע. לדבריו הוא נקלע למקום במקרה ולא יזם את ביצוע העבירות. הנאשם הביע בפני שירות המבחן את תחושתו לפיה נעשה לו עוול וכי האחריות להתנהגותו נובעת מהתנהגות השוטר כלפיו, וכן מהתנהגות אורפז ואמה (אשר הגיעה למקום).

5. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ביטא מידה מועטה של אמפתיה בכל הנוגע לפגיעה בשוטרים בעת מילוי תפקידם. על אף האמור, שירות המבחן התרשם כי עקב ההליך הפלילי שהתנהל נגדו חש הנאשם אכזבה מעצמו וההליך אף היווה גורם מרתיע עבורו. מדובר בבחור צעיר אשר ניהל בעבר אורח חיים שולי ואף היה מעורב בפלילים בעבר, אך כיום הביע מוטיבציה לערוך שינוי בדפוסי התנהגותו. הנאשם ביטא צורך בקיומה של מסגרת בחייו, ואף פעל לערוך שינוי ולנהל אורח חיים נורמטיבי. לנוכח האמור, התרשם שירות המבחן כי קיימת מסוכנות נמוכה להישנות עבירות אלימות בעתיד, ולהערכתו שילוב בין ענישה הרתעתית וטיפולית תפחית את הסיכון האמור. שירות המבחן סבור כי הטלת עונש של מאסר מאחורי סורג ובריה יפגיש את הנאשם עם אוכלוסייה עבריינית ויקטע את הליך השינוי בו החל ולכן המליץ להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו בצירוף קנס כספי מוחשי וצו מבחן למשך 12 חודשים, במסגרתו ישולב הנאשם בקבוצה לשליטה בכעסים.

טיעוני הצדדים לעונש :

6. **המאשימה** הגישה לעיוני את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם וציינה כי כנגד הנאשם תלוי עומד מאסר מותנה בר הפעלה. לטענתה, הנאשם הורשע בעבירות חמורות אשר בוצעו כנגד מי שאמונים על שמירה על שלטון החוק. האינטרס הציבורי מחייב הגנה על עובדי ציבור כדי שיוכלו לבצע את מלאכתם ללא חשש, ולכן בתי המשפט הטילו על נאשמים במקרים דומים מאסרים בפועל. בשים לב לעברו של הנאשם, ובניגוד להמלצה השיקומית של שירות המבחן, עותרת המאשימה לגזור על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל (אשר לשיטתה הינם במדרג הבינוני של מתחם הענישה, אותו כלל לא ציינה), וכן עתרה להפעלת המאסר המותנה ולהטלת קנס כספי והתחייבות.

7. **הסנגור** בטיעוניו לעונש דחה את עתירת המאשימה וטען כי הענישה הינה אישית ויש לבחון את נסיבות המקרה, ואף את נסיבותיו האישיות של הנאשם. במקרה זה, לדבריו, חלקו של הנאשם היה מינורי יחסית לחלקה של אורפז. תסקיר שירות המבחן בעניינו חיובי וממנו עולה כי הסיכוי להישנות עבירות דומות בעתיד הוא נמוך. הסנגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינו של הנאשם, המלצה שבעיניו הינה שקולה, ומאזנת

נכונה בין אלמנט ההרתעה לבין הפן השיקומי, אותו, לשיטתו, יש לבכר במקרה דנן. לכן, עתר הסנגור להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן, קנס והתחייבות, ולשקול אף הטלת של"צ, באם תינתן לכך המלצת שירות המבחן. לחילופין, במידה ובית המשפט יחליט שלא להאריך את המאסר המותנה, אזי סבור הסנגור כי ניתן להורות על הפעלת המאסר המותנה בצירוף ענישה נוספת חופפת לו, כך שניתן יהא לרצות תקופה זו בעבודות שירות. הסנגור טען כי ענישה מאחורי סורג ובריא אינה משרתת את האינטרס הציבורי במקרה זה, לנוכח העובדה כי הנאשם עובד כיום ומתגורר עם חברתו ובנה ומנסה להתרחק מגורמים עבריינים, ואף לנוכח מסוכנותו הנמוכה, כאמור בתסקיר שירות המבחן.

8. **הנאשם** הגיש לעיוני מכתב שכתב, ובדבריו בפניי אף הביע צער וחרטה על מעורבותו באירוע נשוא כתב האישום. לדבריו, יכול היה להימנע מכך באם היה מתנהל אחרת. הנאשם הוסיף כי מאז האירוע הוא השתנה, הוא עובד ומעוניין לפתוח דף חדש.

קביעת מתחם הענישה בהתאם לנסיבות המקרה:

9. לפי סעיף 40 ג' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי שנפגע:

10. העובר עבירות של הפרעה לשוטרי הממלא תפקידו כדין ואיומים כלפיו פוגע הן בשוטרי עצמו והן בשלטון החוק, על אכיפתו ממונה משטרת ישראל. מבצען של העבירות הללו פוגע בכבודו ובביטחונו האישי של השוטרי ומעמיד בסיכון אף את שלמות גופו, במידה ודברי האיום ימומשו. בנוסף, העבירות הללו, בהתייחסן לעובדי ציבור, נועדו לשמור ולהגן על הסדר הציבורי ועל יכולתם של עובדי הציבור לבצע את תפקידם ללא מורא ופחד לשם שמירה על ביטחון הציבור ושלטון החוק, באמצעות ההגנה על האמונים על אכיפתו. ראו לעניין זה ע"פ 20707-08-12 **בילאל מצרי נגד מדינת ישראל** (מיום 6.12.12):

"העבירות כנגד שוטרים, לרבות איומים, הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו ותקיפת שוטרים הינן עבירות הפוגעות בסדר הציבורי ובאושיות שלטון החוק. התנכלות לשוטרים בכל אחת מן העבירות הנ"ל פוגעת לא רק בשוטרי עצמו אלא במשטרת ישראל כולה, בתדמיתה, וביכולת הרתעתה כמי שמופקדת על אכיפת שלטון החוק. אין להשלים עם איומים על שוטרים. מי שמאיים על שוטרים מנסה להכניס בהם פחד ואימה, דבר העלול להשפיע על אופן תפקודם ובכך לפגוע בציבור ובביטחונו."

ראו אף הדברים שנאמרו בע"פ 6040/03 מדינת ישראל נ' נעמאן בחוס (מיום 19.3.2014):

"סבורים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגזר דינו של בית המשפט קמא אינו הולם דיו את חומרת עבירותיו ואת חשיבותם של הערכים המוגנים אשר נפגעו בהתנהגותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו..."

11. ברע"פ 1922/11 יניב רחמימוב נ' מדינת ישראל (מיום 17.3.2011), הביע כב' השופט ג'ובראן את סלידתו מביצוע עבירות כנגד עובדי ציבור בכלל ואנשי משטרה בפרט, וקבע בזו הלשון:

"הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד מבעלי אגרוף, מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו" (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (לא פורסם, [פורסם בנבו], 8.3.1988)). בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם (רע"פ 2660/05 יוסף אונגרפלד נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, [פורסם בנבו], 13.8.2008)). על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים (רע"פ 1860/07 נחמני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.6.2007))..."

יש לשוב ולהזכיר כי הדעת אינה סובלת שימוש בביטויים כה נלוזים ... ומעוררי חלחלה כנגד שוטרי משטרת ישראל, אשר עושים את עבודתם נאמנה למען שמירת הסדר הציבורי ובטחון הציבור, ואף מסכנים את חייהם לשם כך. איני יודע מאין לקח המבקש את החוצפה ועזות המצח להתנהג בדרך שכזו לשוטרים במהלך מילוי תפקידם. דבריו אינם מהווים רק פגיעה קשה ביותר בשוטרים עצמם אשר נמצאים שם כדי להבטיח את ביטחונם, אלא יש בהם פגיעה קשה ביותר בשלטון החוק ובמדינה כולה, כפי שציין בית המשפט המחוזי. על התנהגות שכזו לא ניתן לעבור לסדר היום וחובה עלינו להכביד את ידינו כנגד מי שלוקחים חרות לעצמם לפגוע בצורה כה קשה בנציגי החוק במדינת ישראל. יש להוסיף בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

12. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, שהינן בעלות משמעות בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, אדגיש כי עסקינן באירוע אשר החל לאחר שאורפז, בסמוך לאחר שרכשה סם מסוכן, החלה להשתולל עת נודע לה דבר עיכובה על ידי השוטר במקום. דברי האיום אותם הפנה הנאשם כלפי השוטר הינם ללא ספק חמורים, והתנהגותו הבריונית מבטאת מידה לא מבוטלת של זלזול מפורש בשוטרים ובתפקידם החשוב, והלכה למעשה מהווה זלזול בשלטון החוק. עם זאת, לא נעלמה מעיניי העובדה כי הנאשם לא יזם את האירוע, וכי האירוע החל ואף הסלים בעקבות התנהגותה האלימה של אורפז במקום. לנוכח האמור, סבורני כי מידת הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים הינה בינונית בלבד.

מדיניות הענישה:

13. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי הוטלו על הנאשמים בעבירות נגד שוטרים ענישה במנעד רחב, החל ממאסר מותנה וכלה בעבודות שירות, בצירוף עונשים נלווים. להמחשה ראו הדוגמאות הבאות:

א. רע"פ 8062/13 **ברזק נ' מדינת ישראל** (מיום 9.4.2014) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של העלבת עובד ציבור ואיומים כלפי שוטרים. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך של 3,000 ₪ ופיצוי בסך כולל של 1,500 ₪. ערעורי הנאשם לבית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון נדחו.

ב. ת"פ 1202-03-12 **מדינת ישראל נ' שאהין** (מיום 28.5.2013) - נדון הנאשם בעבירה שעניינה איומים והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, והוטל עליו מאסר מותנה והתחייבות כספית.

ג. ת"פ 4110/09 **מדינת ישראל נ' עליאן** (מיום 14.11.13) - הורשע הנאשם בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונדון למאסר על תנאי.

ד. ת"פ 35662-01-15 **מדינת ישראל נ' מקונן** (מיום 7.1.2016) - הנאשם הורשע בעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, ומאסר מותנה אשר היה תלוי ועומד כנגדו הוארך.

בנוסף ראו: ע"פ 8740/04 **מדינת ישראל נ' בן גביר** (28.11.04); ע"פ 28716-12-12 **כהן נ' מדינת ישראל** (24.5.13); ת"פ 4110/09 **מדינת ישראל נ' עליאן** (14.11.13); ת"פ 37099-01-13 **מדינת ישראל נ' סקלרוד** (30.1.14); ת"פ 16194-02-12 **מדינת ישראל נ' דהן** (22.4.13); ת"פ **מדינת ישראל נ' שייקביץ** (15.12.13); ת"פ **מדינת ישראל נ' דדון** (26.11.13); ת"פ 6205-09-08 **מדינת ישראל נ' יהושע** (11.1.10); ת"פ 3535/09 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (8.9.09); ת"פ 5833/09 **מדינת ישראל נ' שמעוני** (8.12.09); ת"פ 8419/07 **מדינת ישראל נ' גל** (1.9.10); ת"פ 1925-01-10 **מדינת ישראל נ' אסולין** (9.2.11); ת"פ 15515-08-09 **מדינת ישראל נ' נמני** (20.12.09); ת"פ 18054-08-09 **מדינת ישראל נ' דקה** (8.2.10).

14. לנוכח האמור, אני קובע כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, הינו החל ממאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס כספי בין 500 ל 2,000 ₪ ו/או פיצוי לשוטר בסכומים דומים.

קביעת העונש בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

15. בהתאם לאמור בסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם, במסגרת מתחם הענישה שקבע, עליו להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לשם כך, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. פגיעת העונש בנאשם - הנאשם שלפניי הינו צעיר, בן 23 לערך. במסגרת התיק דנן שהה תקופה מסוימת בתנאים מגבילים. מובן, כי כל עונש קונקרטי שיוטל על הנאשם, בפרט עונש הכולל רכיב של מאסר על צורותיו השונות, יהא בו כדי לפגוע בנאשם, הן מבחינה אישית והן מבחינה כלכלית.

ב. הנאשם בחר שלא להודות במיוחס לו וניהל את משפטו עד תום. אכן, כטענת הסנגור, כפירה באשמה וניהול משפט אינם נזקפים לחובת נאשם. עם זאת, כצדו האחר של המטבע, לא ניתן אף להקל עם הנאשם, כפי שנעשה בנוגע למי שהודה ונטל אחריות על מעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי נכבד ומזמנם של עדים. בהקשר זה, מן הראוי להפנות לתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי מחד - נטל הנאשם אחריות חלקית על ביצוען של העבירות, ומאידך - ביטא אמפתיה חלקית ומצומצמת בלבד ביחס לשוטרים, ואף השליך את האחריות למעשיו על גורמים חיצוניים. על אף האמור, שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם המעוניין לערוך שינוי בחייו ולנהל אורח חיים נורמטיבי וכי המסוכנות הנובעת ממנו הינה בינונית, וכך אף הסיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד.

ג. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל הרשעות קודמות בעבירות אלימות, וכאמור תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בן 6 חודשים, שהוטל במסגרת ת"פ 62223-12-14, אשר הינו בר הפעלה.

ד. יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד והרבים** בקביעת העונש שיוטל על הנאשם, בגדרו של מתחם הענישה. על העונש לבטא הן את סלידת בית המשפט ממעשים הפוגעים בשלטון החוק ובעוסקים באכיפתו וביסוסו, והן כדי להרתיע את הנאשם לבל יחזור על מעשיו בעתיד.

16. בנסיבות העניין שלפני, לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא מטעמי שיקום או לחומרה לשם הגנה על שלום הציבור. לפיכך, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, כפי שקבעתי לעיל, ובהתאם לעקרון המנחה, כאמור בתיקון 113 לחוק העונשין. המלצת שירות המבחן, אותה ביקש הסנגור לאמץ, לפיה ניתן להסתפק בהארכת המאסר המותנה ולהטיל על הנאשם צו מבחן וקנס כספי, אין בה כדי לבטא בצורה נאותה ומאוזנת דיה את חומרת מעשיו של הנאשם וזלזולו בשוטרים, ואף אינה מתיישבת עם עברו של הנאשם, אשר הורשע בעבר בעבירות אלימות חמורות, ועל אף שמאסר מותנה ריחף מעל ראשו, בין היתר בגין איומים, ביצע שוב עבירה דומה והורשע בגינה במסגרת תיק זה.

17. מאידך, עתירת המאשימה להטלת מאסר ממושך לריצוי מאחורי סורג ובריא תהווה, לטעמי, תגובה עונשית חמורה יתר על המידה בנסיבות העניין, לנוכח חלקו המשני של הנאשם באירוע, אשר כאמור ייתכן ולא היה בא אל העולם אלמלא מעשיה של אורפז, ואף לנוכח הערכת שירות המבחן לגביו וסיכויי השיקום הטובים. סבורני כי מאחר ולחובת הנאשם 6 חודשי מאסר מותנה בר הפעלה, תקופה לא מבוטלת בהתחשב בנסיבות ביצוען של העבירות בתיק זה, ניתן להסתפק בהפעלתו ובהטלת מאסר קצר בחופף לו, כך שניתן יהא לרצות תקופה כוללת זו בעבודות שירות. לכך יש לצרף ענישה מרתיעה צופה פני עתיד ופיצוי לשוט, כאקט חינוכי עבור הנאשם. לא למותר לציין, כי כנגד הנאשם אף התחייבות כספית ברת הפעלה מתיקו הקודם. מאחר והמאשימה לא עתרה להפעלתה, נמנעתי מלעשות כן.

18. לאור האמור לעיל, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **חודשיים (2) מאסר לריצוי בפועל בגין תיק זה.**

ב. **הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים אשר הוטל ביום 2.3.2015 במסגרת ת"פ 62223-12-14 (בית משפט השלום בטבריה). תקופת המאסר הללו תרוצנה בחופף, כך שסך הכול ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר.**

אני מורה כי תקופת מאסר זו בת 6 חודשים תרוצה בעבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

הנאשם יתייצב ביום 28.3.2017 במשרדי הממונה על עבודות השירות בשעה 08:00. הובהר לנאשם כי חל איסור מוחלט להשתמש בסם מסוכן או אלוהול במהלך ביצוע עבודות השירות. הובהר לנאשם כי במידה ולא יעמוד בתנאים ובדרישות של מסגרת זו וכי כל הפרה של התנאים ואי עמידה בהנחיות הממונה יובילו לנקיטת צעדים כלפיו ולהפסקה מנהלית של עבודות השירות ולגזירת עונש חלופי.

ג. **מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות, לרבות איומים, ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.**

ד. **קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון ביום 1.4.17 וכל 1 לחודש שלאחריו.**

ה. **הנאשם ישלם פיצוי בסך של 500 ₪ למתלון - השוטיר עמית חזן. הפיצוי ישולם עד ליום 1.3.17 ויועבר למתלון על ידי מזכירות בית המשפט.**

ו. **הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה בה הורשע או בגין כל עבירת אלימות, וזאת למשך 3 שנים מהיום. ההתחייבות תהא על סך 5,000 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום יאסר למשך 10 ימים.**

ז. **ניתן בזאת צו מבחן כנגד הנאשם למשך 12 חודשים מהיום, כאמור בתסקיר שירות המבחן. הובהר לנאשם כי במידה ולא יעמוד בתנאי הצו או לא ישתף פעולה עם שירות המבחן ניתן לבטל צו זה ולחדש את ההליך בעניינו.**

במידה והופקדו כספים במסגרת הליך זה, הם יקוזזו תחילה מהקנס הכספי והפיצוי. ואם קיימת יתרה, היא תוחזר למפקיד בהתאם לנהלים.

גזר הדין יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום י"ז שבט תשע"ז, 13/02/2017 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט